

Dudakların Hep Küs mü Kalacak

– Öz · 27 Eylül 2015

Dudakların Hep Küs mü Kalacak?

Gönül kafesimde öten özgür kuşum
susmayan piyano Tuşları mıydı parmakların?
unutulmuş notalarla sar, bilinmeyen güzelliğini
sustur içimdeki geveze vijdan firarlarımı
diyetin hâlâ borcunu ödememiş, zaman menziline
unutma! duyacaksın bir gün feryadını pişmanlıkların.
Coşkun sularda süzülür, Aslı ile Kerem'in yanık ağıtı
hangi aşk bitince üzülmez ki insan
dudakların hep küsmü kalacak? sen, taze alışım
kime el sallıyor bu çocuk? trenlerin geçtiği geçitlerde
yine karanlık mı düştü, bu kentten tek mil akşamlarına
hadi, sen mavi boncuk, gözlerime bak
tut, ellerimi sor kırgın yüreğime, sor kendini bana;
hüzünmü, usumun üzerinden geçen her kaldırım taşı.
Öğrendim sakın olmayı,
öğrendim, senden sonra duru denizleri seyretmeyi
öğrendim, tren istasyonlarında yolcu beklemeyi
geçmişe dönmeyen zamanı öğrendim senden
böyle öğrendim sensiz akşamları
böyle öğrendim,
kuzeydeki penceremi ikindi serinliğine açmayı.

Hadi gel, gün boyunca yürü sahili
martılara selam sal gün batımında
sil kirpiklerindeki yalansız gözyaşlarını
bilki sensin orda, hep sensin
ben yokum, veda bile etmeden sana.

Nuri Dağdelen
Özdere-İzmir